

Duo Henderson-Tohver

Uus ansambel Jonathan Henderson (flööt) – Anneli Tohver (klaver) sündis Estonia teatris eelmisel aastal, nimeks sai New Theatre Ensemble. Nende duokava kanti seekord EILi egiidi all ette Tartus ja 9. oktoobril Tallinna Mustpeade majas. Kontserdiõhtu kõige tuumakam teos, Eduard Tubina Flöödisonaat on loodud 1979. aastal ja trükkis ilmunud Stockholmis 12 aastat hiljem. Mida arvab Tubina muusikast Henderson? “Sonaadi muusikas peegelduvad sügavad filosoofilised ideed ning läks päris kaua, enne kui helikeel sai mulle omaseks. Ma ei kuulanud teadlikult Tubina teoseid, sest soovisin säilitada oma interpretatsiooni puhtust. Minu jaoks on tema muusika üsna maskuliinne, tumedates toonides, kuid hingeline ja väga soe. Flöödimängijatel ei ole eriti tihti võimalust sedavõrd tõsiselt (mitte särav-briljantset!) muusikat esitada.”

Tohver: “Tubina muusikaga peab vaeva nägema, palju analüüsima. Esimeses proovis tundus lausa ehmatav selle süngel, valuline ja kuidagi nurgeline helikeel. Jonathani silmis võis näha küsimust: kas teie, eestlased, sellised siis oletegi?”

Kõnesoleva sonaadi esitus läks mulle väga hinge, sest olen ise küllalt palju mänginud Tubina “maavillast” karmi ja südamesooja muusikat. Ansambli koostöö oli vaatamata nende lühikesele tegevusaajale lihtsalt suurepärase. Klaveripartii kõlas flöödi suhtes väga heas tasakaalus, säilitades reljeefsed polüfoonilised elemendid. Lepo Sumera “Quasi improvisata” kohta ütles Henderson: “Sumera voolavat teost oli kohe hea mängida! Vaba improviseerimine

nõudis meilt julgust jätta osa n-ö juhuse hooleks, kuid tulemus pakkus siiski ülimat rahuldust!”

Omaenda pala “Deviation” (“Kõrvalekalle”) kohta mainib Henderson: “Ma ei pea ennast professionaalseks heliloojaks. Tahtsin avastada *pianissimo*-kõlamaailma, mis annaks tunde nagu hõljuks õhus peen parfüüm või praksuvast tulest lendavad sädemed. See oli minu esimene katsetus kasutada serialismi meloodilise ja harmoonilise materjali ammutamiseks.” Kavalehel ei olnud sõnakeelsetki Hendersoni kompositsiooni-alastest õpingutest, temalt endalt sain teada, et 2008. aastal on ta saanud Queenslandi konservatooriumis bakalaureusekraadi nii flöödi kui ka kompositsiooni alal. Kuidas Jonathan Hendersonist sai Eesti Rahvusooperi flöödirüh-

ma kontsertmeister? Konkursi ajal oli tal käsil magistratuuri lõpetamine Saksamaal, mistõttu ta sai saata vaid CD. Selgus, et see ületas kõik *live*-kandidaadid, ja nii sõitiski ta tundmatusse Tallinna aastasele katseajale, kuhu ongi nüüd pidama jäänud. Anneli Tohver on seitseteist aastat töötanud Estonia teatri kontsertmeistrina ning teinud kaasa arvukates Estonia lavateostes. Sel kevadel oli võimalus kuulda teda ereda orkestrisolistina Stravinski balletis “Medea”. Anneli sõnutsi oli tal Jonathanilt palju õppida, eriti uues muusikas. Austraalia heliloojate teoste kohta ütles Anneli Tohver: “Carl Vine’i sonaat on kui värviküllane maastik. Vahelduv taktimõõt, vilkalt üle klaveri sööstvad passaažid, tihti muutuv harmoonia muudavad teose kord helgemaks, kord dramaatilisemaks.

Need Stanhope’i ja Vine’i mõlemad teosed on tehniliselt üsna keerukad, mistõttu koostöö nõuab kiiret reaktsiooni ja head koordinatsiooni.” Pärast pulbitsevat uut muusikat mõjus lisapala, Heino Elleri kaunis “Jõel” justkui oodatud hingepalsam. Lummas flöödi kõla viis mõtlerännakule: Elleri juurtest üks tema esimesi õpilasi oli ju Tubin ja elu viimaseks jäi Sumera...